

Onko se olosuhde, ettei työnantaja anna vaadittua ilmoitusta, sellainen tosiseikka, jonka nojalla voidaan olettaa, että työntekijän väittämä syrjintä on olemassa?

(¹) EUVL L 204, s. 23

(²) EYVL L 180, s. 22

(³) EYVL L 303, s. 16

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakian tasavalta) on esittänyt 23.8.2010 — Jozef Križan ym. v. Slovenská inšpekcia životného prostredia

(Asia C-416/10)

(2010/C 301/15)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš ja mesto Pezinok

Vastapuoli: Slovenská inšpekcia životného prostredia

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Velvoittaako unionin oikeus (erityisesti SEUT 267 artikla) jäsenvaltion korkeimman oikeuden esittämään Euroopan unionin tuomioistuimelle viran puolesta ennakkoratkaisupyyntöön tai salliiko se tällaisen ennakkoratkaisupyyntöön esittämisen silloinkin, kun pääasian oikeudenkäynnin tilanne on seuraava: perustuslakituomioistuin kumosi muutoksenhaku- ja tuomioistuimen tuomion, joka perustui erityisesti ympä-

ristönsuojelua koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamiseen, ja velvoitti kyseisen tuomioistuimen noudattamaan perustuslakituomioistuimen oikeudellisia arvioita, jotka perustuivat menettelyn asianosaisten perustuslaillisten menettelyllisten ja aineellisoikeudellisten oikeuksien loukkaamiseen mutta joissa ei otettu lainkaan huomioon riidan yhteisön oikeuteen liittyviä piirteitä; toisin sanoen silloin, kun perustuslakituomioistuin, joka esillä olevassa asiassa on viimeinen oikeusaste, ei ole päättänyt esittämään Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntöä vaan on jättänyt pääasiassa tilapäisesti soveltamatta oikeutta asianmukaiseen elinympäristöön ja sen suojeluun?

2. Onko ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisen keskeinen tavoite — sellaisena kuin se ilmenee erityisesti ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (¹) johdanto-osan 8, 9 ja 23 perustelukappaleesta ja 1 ja 15 artiklasta sekä yleisesti yhteisön ympäristölainsäädännöstä — eli ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen myös sillä, että yleisö osallistuu kokonaisuudessaan korkeatasoisen ympäristönsuojelun tavoitteen saavuttamiseen, mahdollista toteuttaa menettelyllä, jossa yleisölle, jota asia koskee, ei ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämistä koskevan menettelyn alkamispäivään mennessä ole varmistettu oikeutta tutustua kaikkiin asiaa koskeviin asiakirjoihin (direktiivin 96/61/EY 6 artikla yhdessä 15 artiklan kanssa), erityisesti kaatopaikan sijoituspaikkaa koskevaan päätökseen, kun asianosainen toimittaa puuttuvan asiakirjan myöhemmin ensimmäisen asteen oikeudenkäynnissä oikeudenkäyntiaineistoon sillä ehdolla, ettei sitä saateta oikeudenkäynnin muiden asianosaisten tietoon, koska kysymys on liikesalaisuuden alaisesta aineistosta? Toisin sanoen voidaanko perustellusti katsoa, että laitoksen sijaintia koskeva päätös vaikuttaa (etenkin sen perustelut vaikuttavat) olennaisesti väitteiden, huomautusten ja muiden havaintojen esittämiseen?

3. Toteutuvatko erityisesti yhteisön ympäristölainsäädännön näkökulmasta katsoen tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (²) tavoitteet ja tarkemmin 2 artiklassa esitetty edellytys, jonka mukaan ennen luvan myöntämistä tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitava, siinä tapauksessa, että ympäristöministeriön alun perin vuonna 1999 antamalle lausunnolle, jollaiseen ympäristövaikutusten arviointimenettely (YVA-menettely) aiemmin päättyi, myönnetään useiden vuosien kuluttua yksinkertaisella päätöksellä jatkoaikaa toteuttamatta ensin uutta YVA-menettelyä? Toisin sanoen voidaanko katsoa, että neuvoston direktiivin 85/337/ETY mukaan tehty päätös on sen tekemisen jälkeen pätevä rajattoman ajan?

4. Sisältyykö yleiseen vaatimukseen — jonka mukaan jokainen jäsenvaltio varmistaa ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen myös tarjoamalla yleisölle, jota asia koskee, oikeudenmukaiset, tasapuoliset ja nopeat hallintomenettelyt tai tuomioistuinmenettelyt —, josta säädetään direktiivissä 96/61/EY (erityisesti sen johdanto-osassa sekä 1 ja 15 a artiklassa) yhdessä direktiivin 85/337/ETY 10 a artiklan kanssa sekä Århusin yleissopimuksen 6 artiklassa ja 9 artiklan 2 ja 4 kappaleessa, edellä tarkoitettulle yleisölle

mahdollisuus vaatia kansallisen lainsäädännön mukaisen väliaikaisen hallinto-oikeudellisen tai tuomioistuimen määräämän toimenpiteen (esim. päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan päätöksen) käyttöönottoa, joka mahdollistaisi tilapäisesti — toisin sanoen pääasiassa annettavaan ratkaisuun saakka — suunnitellun laitoksen rakentamisen lykkäämisen?

5. Onko mahdollista, että tuomioistuimen ratkaisulla, jolla toteutetaan direktiivillä 96/61/EY tai direktiivillä 85/337/ETY tai Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 2 ja 4 kappaleella asetettu ehto — eli jolla sovelletaan edellä mainituissa säännöksissä vahvistettua yleisön oikeutta oikeussuojaan SEUT-sopimuksen unionin ympäristöpolitiikkaa koskevan 191 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti — loukataan lainvastaisesti kaatopaikkatoiminnan harjoittajan omaisuudensuojaa, joka taataan muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artiklassa, esimerkiksi siksi, että oikeudenkäynnissä kumotaan hakijan uutta laitosta koskeva lopullinen ympäristölupa?

⁽¹⁾ EYVL L 257, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 175, s. 40.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksa) on esittänyt 23.8.2010 — Wolfgang Hofmann v. Freistaat Bayern

(Asia C-419/10)

(2010/C 301/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Wolfgang Hofmann

Vastapuoli: Freistaat Bayern

Ennakkoratkaisukysymys

Onko ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklan 4 kohdan toista virkettä tulkittava siten, että jäsenvaltion on kieltäydyttävä hyväksymästä ajokorttia, jonka toinen jäsenvaltio on myöntänyt asianomaiselle henkilölle häntä koskeneen ajokiellon päättymisen jälkeen, kun hänen ajokorttinsa on otettu pois ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella ja hänen

vakainainen asuinpaikkansa on ajokortin antamisen ajankohtana ollut ajokortin myöntäneen jäsenvaltion alueella?

⁽¹⁾ EUVL L 403, s. 18.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 27.8.2010 — Georgetown University, University of Rochester ja Loyola University of Chicago v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Asia C-422/10)

(2010/C 301/17)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Georgetown University, University of Rochester ja Loyola University of Chicago

Vastapuoli: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Ennakkoratkaisukysymys

1. Sallitaanko lisäsuojatodistusasetuksessa ja erityisesti sen 3 artiklan b alakohdassa lisäsuojatodistuksen myöntäminen yksittäiselle vaikuttavalle aineelle tai vaikuttavien aineiden yhdistelmälle silloin, kun

- yksittäistä vaikuttavaa ainetta tai vaikuttavien aineiden yhdistelmää suojaa lisäsuojatodistusasetuksen 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettu voimassa oleva peruspatentti ja
- lääkkeellä, joka sisältää kyseistä yksittäistä vaikuttavaa ainetta tai vaikuttavien aineiden yhdistelmää yhdistettynä yhteen tai useampaan muuhun vaikuttavaan aineeseen, on joko direktiivin 2001/83/EY ⁽¹⁾ tai direktiivin 2001/82/EY ⁽²⁾ mukaisesti myönnetty voimassa oleva lupa, ja tämä lupa on ensimmäinen lupa saattaa yksittäinen vaikuttava aine tai vaikuttavien aineiden yhdistelmä markkinoille?

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67).

⁽²⁾ Eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY (EYVL L 311, s. 1).